

ПЕСМЕ

ВИСОКО СИ

*Високо си, ал морац чуџи,
далеко си, ал језа ова џиџо биће моје џоџреса,
мора ваздухом до џебе сџиџи у џаласима облим.*

*Звук џиџо џрџве косџи живоџа моџа
на расџезало везаноџ, морају џоџресџи
срџе џвоје мајчинско, о Свеоџџи!*

*Чему ме џо учџи џако џрубим лекџијама.
Зар џако сам неџослуџна и недоказна.*

*Рекла бих да неџраведно све је.
Но, судиџи не моџу, не умијем и не смијем,
ал вјеровџи морам да некоџ смисла
и реда и разлоџа има џоме!*

*Можда од њих си диџао руке,
о Свемоџуџи, и џорко џлачеџ
јуџром кад осџанеџ сам исџред џеџи,
кад разиџу се сви на своје сџране,
и Арџемида у лов Дијану водеџи
и Афродиџа мору, све редом заводеџи,
и Хефесџ одџеџа да жари и џали у ковачниџи.
и Аџина у царсџиво своје мудросџи,
ал у Делфе криџом свраџа,
и Посејдон брадаџи да скваси сџоџала
у мору Јонскоме.*

Сви, о Свемилосни, сви те пад оставе,
и за својим послима, хировима,
забавама одлупају.

Само Ти ја остајем у коју худу
полажеци наду да бола бићу,
џрубим подукама калећи свој бијес,
због неуспјеха да ОНИ слушају Те.
На мени, епо, и љубав своју искаљујеци,
и показујеци је пако, да нико осим мене
у њу не би повјеровао!!!

ВАЉДА ГОРЕ, БОЉЕ ЈЕ

Валда, горе је и љепше и боле,
и у предворју млада чекају нас лица
и срца.

Одјекују музике дивне звуци,
а пјесме радости наце сачуване
у купијама болом опшоченим,
дочекују нас у халинама злапним.

Модре коже, крљуципи и канце
остају за нама, а свјеплости неспварна,
недоживљена, у коју све упап се,
џрли нас и прима у упробу своју.

Валда, Боже, горе све је добро,
јер не бих Ти издржала више
ове печапе ружне, ово превићање
и прећупкивање добропе,
ово освјепљавање јазбина,
и на лоџу људи – живопиња.

У моју душу, ниципа више,
Јединсивени, не може да спане.
Запо Те преклињем,
да горе, мора бићи боле!

ОСВИТ

*Подасїирем крила исїод ноћи
док се Сунце у златїо намочи.*

*Држим Небо, уїищцавам ласїе
све док Јуїро у Дан не одрасїе.*

*На мравињак намичем каїанце,
шумске сјене везујем у ланце,*

*док не бљесне, док се не појави,
їрви зрачак на поспїања брави!*

НЕЈАКА

*Тануцна, ево, блиједа,
кошуља недоїккана,
сїасавам сунце од ноћи,
оїїмам мјесец од дана.*

*Тихо преїлићем ниїи
сїаросїавнога їкања,
зонейам каква ће биїи
смрїи – ноћна ил дања?!*

*Хоће ли преїїаїи очи
на леду їїихої смакнућа,
їрсїїима хоће ли биїи
довољно їлоїова їрућа?!*

БРОД ЛУДАКА

*Каїкад ми се чини
да дан биће добар,
и да Брод лудака
уїраво їої јуїра,
насукаће се
на обале наце!
Ноћима каїкад молим,
кољенима додирујући
їусїе арабеске!*